

Зміст і принципи психологічного «актуалізуючого інтерв'ю»

Shtepa O.S. The contents and principles of psychological «actualizing interview» / O.S. Shtepa // Problems of Modern Psychology : Collection of research papers of Kamianets-Podilskyi Ivan Ohienko National University, G.S. Kostyuk Institute of Psychology at the National Academy of Pedagogical Science of Ukraine / scientific editing by S.D. Maksymenko, L.A. Onufriieva. – Issue 34. – Kamianets-Podilskyi : Aksioma, 2016. – P. 624–636.

О.С. Штепа. Зміст і принципи психологічного «актуалізуючого інтерв'ю». Особистість проінтерпретовано у ракурсі психологічної герменевтики як «дискурсивну особистість», яка є носієм реального життєвого досвіду та суб'єктом соціальних інтеракцій, характеризується «дискурсивною суб'єктністю», тобто здатністю виразити себе у тексті і як текст або наратив. На основі літературних даних про ускладнення реконструкції Я-дискурсу особистості наявним стагнующим досвідом зроблено припущення, що наслідком проблемного плину Я-дискурсу є втрачання людиною (спів-)авторської позиції у власній життєвій історії і під загрозою опиняється конструктивність ідентичності особи. Допущено можливість екстраполювання принципу журналістики щодо підвищення інтересу читача до інформації за її презентування способом інтерв'ю на застосування психологічного «актуалізуючого інтерв'ю» з метою поживлення Я-тексту особистості. Актуалізацію розглянуто у річищі мегаантропології як спрямованість людини на творчий розвиток і ставлення до Іншого як до неповторної особистості. Метою психологічного «актуалізуючого інтерв'ю» є організування процесу самоаналізу особистості задля здійснення нею рефлексії власного досвіду. Головними принципами психологічного «актуалізуючого інтерв'ю» визначено такі: підтримка впевненості людини у власній унікальності, трансформування ставлення до внутрішніх бар'єрів як до можливого опертя, розв'язання суперечностей у неконфліктний спосіб, а саме: формулюванням завдань саморозвитку, визначенням значущості для інших у модусі служіння. Виведено послідовність головних питань психологічного «актуалізуючого інтерв'ю». Результатом актуалізування, яке спрямовано на психологічні ресурси особистості, є авторська позиція особи відносно істини.

Ключові слова: психологічне «актуалізуюче інтерв'ю», Я-дискурс особистості, збалансовування аспектів досвіду, позиція особи відносно істини, унікальність, ставлення до внутрішніх бар'єрів, співвідношення відповідальності і свободи, колізії життєвої історії особистості.

Е. С. Штепа. Содержание и принципы психологического «актуализирующего интервью». Личность проинтерпретировано в ракурсе психологической герменевтики как «дискурсивную личность», которая является носителем реального жизненного опыта и субъектом социальных интеракций, характеризуется «дискурсивной субъектностью», то есть способностью выразить себя в тексте и как текст или нарратив. На основе литературных данных о трудностях реконструкции Я-дискурса личности, связаны со стагнирующим опытом, сформулировано предположение о том, что следствием проблемного развертывания Я-дискурса является утрата человеком (со-)авторской позиции относительно собственной жизненной истории, а также под угрозой оказывается конструктивность идентичности личности. Обоснована возможность экстраполяции принципа журналистики относительно повышения интереса читателя к информации за счёт её презентации способом интервью на применение психологического «актуализирующего интервью» с целью оживления Я-дискурса личности. Актуализацию рассмотрено в русле мета-антропологии как направленность человека на творческое развитие и отношение к Другому как к уникальной личности. Целью психологического «актуализирующего интервью» является организация процесса самоанализа личности для создания предпосылок осуществления ею рефлексии своего опыта. Сформулированы такие главные принципы психологического «актуализирующего интервью»: поддержка уверенности личности в собственной уникальности, трансформирование отношения к внутренним барьерам как к возможным опорам, разрешение противоречий неконфликтным способом, а именно: формулированием заданий саморазвития, определением значимости для других в модуле служения. Обоснована последовательность вопросов психологического «актуализирующего интервью». Результатом актуализации, направленной на психологические ресурсы личности, должна стать авторская позиция человека относительно истины.

Ключевые слова: психологическое «актуализирующее интервью», Я-дискурс личности, сбалансирование аспектов опыта, позиция личности относительно истины, уникальность, отношение к внутренним барьерам, соотношение ответственности и свободы, коллизии жизненной истории личности.

Постановка проблеми. У сучасній психології особистості досвід визначають головним концептом, що дає змогу різнобічно схарактеризувати людину. Аналізувати аспекти та конфігурації досвіду особистості стає можливим у проекті культурної психології, що застосовує методи психологічної герменевтики.

У ракурсі психологічної герменевтики особу інтерпретують як «дискурсивну особистість», яка є носієм реального життєвого досвіду та суб'єктом соціальних інтеракцій, характеризується «дискурсивною суб'єктністю», тобто здатністю виразити себе у

тексті [17, С. 21] і як текст або наратив [9]. Науковці неklasичного вектора психології вважають, що саме у життєвій історії розкривається індивідуальність людини, її ідентичність [9]. На думку Д. Макадамса, людина виявляє себе як співавтор власної життєвої історії разом із соціокультурним контекстом, до якого вбудовано її життя [9, С. 137].

З погляду психологічної герменевтики, підтримання людиною авторської позиції у життєвому дискурсі є одним з головних завдань особистості. Причиною деавторизації вважають ускладнення реконструкції особистісного Я-дискурсу наявним стагнующим досвідом [17, С.15]. Розв'язання окресленої проблеми можливе, на наш погляд, за допомогою пошкваллення, актуалізації Я-дискурсу особистості, що уможливила б реавторизацію людини у власній життєвій історії.

Метою наукової розвідки теоретичного спрямування постало визначення контенту поняття «актуалізація Я-дискурсу особистості», а метою статті – представлення змісту і принципів психологічного «актуалізуючого інтерв'ю» як прийому пошкваллення Я-дискурсу особистості.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. У психології актуалізацію тлумачать у широкому значенні як відтворення наявних у людини знань, умінь, певних психічних процесів, а також переведення їх з потенційного стану в актуальну дію [20, С.20]. За Н. Хамітовим, «актуалізація особистості – це розкриття глибинних можливостей людини у творенні свого життя», а також «творчий розвиток і взаємодія з іншими особистостями за моделлю «Я – Ти» [21, С.252]. Актуалізація є результатом «стратегії спілкування аналітика й пацієнта на рівні світоглядного діалогу» [21, С.252]. А. Ленгле, здійснюючи огляд персонального екзистенційного аналізу, розглядає актуалізацію у контексті буття особистості як зустріч людини з самою собою та Іншим. Екзистенційним психологом обґрунтовано, що для актуалізації буття особистості необхідний діалог (за Є. Старовойтенко [15]). Найповніше концепцію діалогу розкрито М. Бахтіним, на погляд якого особа може включитися у діалог (як внутрішній, так і «зовнішній») лише відчуваючи свободу, саме у діалозі взаємодія людей набуває статусу події (за А. Кошйовим [5, С.4,7]). Подію визначають як злам стабільної ситуації [17, С.145], причиною якого допускають екзистенційну ситуацію-виклик, а наслідком – необхідність реінтерпретації досвіду. Свободу і відповідальність простежують як екзистенційну даність, актуалізація якої є однією з ознак екзистенційного вибору [12, С.155].

Стан, при якому в людини найбільше свободи і максимальна кількість виборів, Ф. Майленова означає як ресурсний. Авторкою концепції асистованого морального вибору виведено, що ресурси є наслідком інтерпретації людиною власних «страждано-обмежень» у нові можливості [8, С.383-384]. Практикуючим гештальт-терапевтом Н. Рубштейн доведено, що відревізований досвід людини стає одним з її значущих ресурсів – мудрістю [18, С.203-204]. Проживання людиною екзистенційних проблем, пов'язаних з переосмисленням страждання, стає підставою для формування екзистенційного досвіду, актуалізування якого супроводжується значною напругою внутрішніх ресурсів [22, С.456]. Розв'язання екзистенційних проблем називають життєвим завданням [1], що реалізується шляхом інтерпретації та реінтерпретації системи конструктів «Я – світ». Результатом особистісно-розвивальної роботи (саморозвитку) психологи екзистенційного напрямку вбачають «здатність особистості жити і діяти в умовах невизначеності не прагнучи (марно) уникати помилок, реагуючи на них розвитком» [7, С. 59].

Здатність створювати дискурси, а не підкорюватися їм чи репродуктивно відтворювати, пов'язують з авторською суб'єктною позицією відносно досвіду та вважають характеристикою дискурсивного суб'єкта [17, С.21], який має доступ до власних інтерпретаційних ресурсів. Саме на процесах (ре)інтерпретації життєвого досвіду базується авторство особистості, що «передбачає створення проекту Я» [17, С.24]. М. Колпаковою, авторкою дискурсивної психології, підкреслено, що унікальність особистості визначається наявністю внутрішнього діалогу, який актуалізується внаслідок діалогу «зовнішнього» з особою, яка зайняла позицію «домінанти на Співбесідникові» [4, С.41, 43, 44].

Прикметно, що акцентування особливостей особистості та її життєвих цінностей вбачають у такій діалогічній формі отримання й представлення інформації, як психологічне інтерв'ю-портрет [19, С.98,99]. У психології інтерв'ю є одним з якісних методів отримання інформації [16, С.91]. У журналістиці інтерв'ю розглядають як особистісно зорієнтований дискурс [6, С.77], специфічну форму взаємодії, у якій знання народжується у діалозі, а комунікативна ініціатива може бути передана респонденту [6, С.73,74]. А. Максимов характеризує інтерв'ю, як жанр життя, спосіб життя людини, яка прагне пізнавати світ і себе; найефективніший спосіб знищити самотність і наблизитися до щастя; універсальний спосіб просвіти і актуалізації [10, С.11,

12, 14, 181]. Умовами інтерв'ю А. Максимов називає відчуття себе вільними тих, хто бере у ньому участь, позиція інтерв'юера як співбесідника, розпізнавання респондентом значущості події власного життя та здатність здійснити вибір. Журналіст перекоаний, що завданням інтерв'ю є допомога людині відчутти власну унікальність та неповторність власного життя, а ефектом хорошого інтерв'ю вважає появу думки-відкриття як у респондента, так і в інтерв'юера [10, С. 41, 59, 114], [11, С. 24, 28].

Основний матеріал та результати дослідження. Результатом наукового дрейфу у просторі «особистість – діалог – актуалізація» стало окреслення контенту поняття «актуалізація Я-дискурсу особистості» через концепти діалогу, інтерв'ю, свободи і відповідальності, екзистенційного досвіду, вибору, ресурсів, життєвих завдань, авторської позиції відносно досвіду. Розкритий зміст поняття «актуалізація Я-дискурсу особистості» дав нам змогу сформулювати припущення, що прийомом реавторизації людини у власній життєвій історії є психологічне «актуалізуюче інтерв'ю».

Ми визначаємо психологічне «актуалізуюче інтерв'ю» як вид структурованого інтерв'ю, метою якого є організування процесу самоаналізу особистості задля здійснення нею рефлексії власного досвіду.

Учасниками психологічного «актуалізуючого інтерв'ю» є психолог, який виконує функції інтерв'юера, та клієнт, який є респондентом. Водночас застосування цього інтерв'ю можливе в педагогічній та управлінській практиці. За класифікацією головних технологій психологічного консультування, професійна позиція психолога у психологічному «актуалізуючому інтерв'ю» це – співбесідник [14]. У ролі співбесідника психолог-консультант не окреслює заздалегідь результату, відповіді, до якої має прийти респондент, а міркує, філософствує разом з особою.

Як головні принципи психологічного «актуалізуючого інтерв'ю» нами виокремлено такі:

- принципова зумовленість можливості актуалізації самоактуалізацією особистості. Це положення є засадничим для обґрунтування ефективності пошуків Я-дискурсу особистості її готовністю до самоактуалізування, тобто здійсненням внутрішньої роботи над собою за допомогою рефлексії;
- підтримка впевненості людини у власній унікальності. Реалізування цього принципу передбачає визнання особливості і цінності життєвого досвіду співбесідника, від-

- сутність порівнянь життєвих ситуацій респондента з обставинами життя інших людей;
- розкриття аспекту ставлення до внутрішніх бар'єрів як до можливого опертя. Задум цього положення у тому, щоб продемонструвати респонденту недоцільність заперечення ним частини власної життєвої практики. Натомість переконати у значущості використання минулого досвіду як можливостей, які вже є у розпорядженні;
 - мотивування до розв'язання суперечностей у неконфліктний спосіб, зокрема формулюванням завдань саморозвитку. Це положення зорієнтовано на отримання респондентом досвіду бути у складній ситуації. Не сприймати труднощі як стан, з якого слід негайно вийти у будь-який прийнятний спосіб, а прийняти виклик невизначеності, навчитися формулювати й зараховувати власну відповідь на невирішувану задачу як крок до самоздійснення;
 - мотивування до визначення значущості для інших у мودусі служіння. У цьому принципі розкрито систему координат самовизначення респондента – визнання власної інтенції та готовність зробити особистісний внесок у співпрацю з іншими;
 - надання особистості прерогатив щодо вибору змінюватися на основі нового досвіду чи залишатися у статус-кво. Це принцип підкреслює пріоритет респондента щодо ініціативи у самозміні та відповідальності за реалізацію «проєкту Я».

Пожвавлення Я-дискурсу особистості можливе при доступі до ресурсів дискурсу, який можна здійснити через механізми актуалізації ресурсів самоздійснення особи: механізм переоцінки принципів, механізм прийняття рішення щодо співпричетності, механізм долаання дилеми, механізм уможливлення авторської позиції [23].

Запитання психологічного «актуалізуючого інтерв'ю» ставляться особистості у ситуації, за якої їй необхідно виконати певне завдання. Послідовність питань є такою: 1) на скільки впевнено ви себе почуваєте у зв'язку з поставленим перед вами завданням? 2) пригадайте декілька випадків з вашого життя, коли ви успішно справлялися із завданням, яке спочатку видавалося доволі складним? 3) а якщо поставлене перед вами завдання – це ваш шанс реалізувати власний потенціал, відкрити його нові грані, надихнути чи підтримати інших, зробити життя цікавішим? 4) що важливого для себе ви бачите у виконанні цього завдання?

5) ймовірно, що у вас є досвід, коли ваші спроби виявити себе по-різному були сприйняті іншими. Пригадайте ситуації, коли інші були прихильні до вас, підтримували вас, пишалися вами. Можливо, були випадки, коли вас не розуміли; 6) вкажіть ті внутрішні бар'єри, обмеження, через які ви сумніваєтеся у власній готовності виконати завдання; 7) а якщо ці бар'єри використати як опори для виконання завдання? Наприклад, як можливість опертися на паркан, аби його перескочити; 8) якби ви не опинилися перед складним завданням, а зробили вибір – бути у ситуації, коли можна виконати поставлене перед вами завдання, чому б ви хотіли навчитися? 9) на ваш погляд, які саме ваші психологічні ресурси можна задіяти для успішного виконання завдання? Вкажіть їх; 10) на ваш погляд, що важливого може відбутися внаслідок того, що саме ви виконаєте завдання? 11) які ваші переконання ви зможете втілити у життя, виконавши завдання? 12) сформулюйте ціль поставленого перед вами завдання так, щоб вам було ясно, чим, виконане вами завдання може бути корисно іншим? 13) як ви самі можете змінитися, якщо виконаєте завдання? Які з цих змін є значущими для вас? Як саме ви можете охарактеризувати зв'язок між бажаною самозмінюю і виконанням завдання? 14) які ваші психологічні ресурси ви підсилите і вкложите у виконання завдання? 15) сформулюйте чіткіше, для чого саме ви виконуватимете завдання? 16) як ви дізнаєтеся, що ваша мета реалізована?

Результатом актуалізування, яке спрямовано на психологічні ресурси особистості, має постати авторська позиція особи. Науковці напряму психологічної герменевтики вважають, що авторство вибудовується відносно особистого досвіду та виявляється у показниках осмисленості життєвого досвіду та самоприйнятті [17, С.24, 127]. Вважаємо, що особа може відчувати себе автором власних вчинків та співавтором контенту соціокультурної ситуації. Відтак, актуалізованість Я-дискурсу особистості ми визначаємо як збалансовування аспектів досвіду відносно істини. Аспектами досвіду ми приймаємо п'ять площин ставлення людини до себе та інших, схарактеризованих Р. Меєм, а саме: експлуатація, маніпуляція, суперництво, інтеграція, турбота (за Н. Нізовських, [13, С.34]). Збалансовуючим важелем ми вбачаємо совість людини, оскільки саме в ній представлені усі три компоненти екзистенційного досвіду [3, С.110], у площині якого особистість приймає та відповідає на виклик.

Істина у філософському трактуванні постає як відповідність суджень до реальності [2, С.34]), узгодженість Я-дискурсу осо-

бістості до задуму Творця. Тому припускаємо, що відносно істини людина може обирати одну з позицій, які охарактеризував французький філософ Ж. Дідьє [2, С.166]: філософа, який присвячує себе пошуку істини; мудреця, який втілює у життя вчення про істину власними вчинками; пророка, який передбачає і віщує істину; героя, який долає перешкоди на шляху до істини. Ймовірно, що впродовж життя особа перебуває у різних аспектах відносно істини, що зумовлено різними чинниками. Водночас, ми схильні інтерпретувати збалансованість аспектів досвіду відносно істини як тип психологічної ресурсності особистості.

На відміну від екзистенціального аналізу авторства А. Ленгле, прийом психологічного «актуалізуючого інтерв'ю» може бути застосований як за психологічного консультування, так і у ситуаціях мотивування до навчання чи виконання професійних завдань, а також спрямований на формування психологічної компетентності особи щодо самоактуалізування. Принципи психологічного «актуалізуючого інтерв'ю» співзвучні до позиції терапевта у людиноцентрованому підході К. Роджерса, водночас прийом дає змогу не лише створити умови безоцінкового прийняття особи, а й підтримувати її у здійсненні саморозвитку.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Визначено контент поняття «актуалізація Я-дискурсу особистості», що дало змогу аргументувати психологічне «актуалізуюче інтерв'ю» як прийом реавторизації людини у власній життєвій історії. Психологічне «актуалізуюче інтерв'ю» визначено як вид структурованого інтерв'ю, метою якого є організування процесу самоаналізу особистості задля здійснення нею рефлексії власного досвіду. Сформульовано головні принципи реалізації та послідовність запитань психологічного «актуалізуючого інтерв'ю». Перспективи дослідження ми бачимо в емпіричній реалізації прийому психологічного «актуалізуючого інтерв'ю» та аналізі його результатів.

Список використаних джерел

1. Бьюдженталь Джеймс Ф. Предательство человечности: миссия психотерапии по восстановлению нашей утраченной идентичности : [Электронный ресурс] / Джеймс Ф. Бьюдженталь [пер. с англ.] // Эволюция психотерапии: В 3-х т. – М. : «Класс», 1998. – Т.3. – С.180–207. – Режим доступа:<http://psylib.org.ua/books/_bugen01.htm>.
2. Дидье Ж. Философский словарь [пер. с фр.] / Жюлиа Дидье. – М. : Междунар. отношения, 2000. – 544 с.

3. Знаков В. В. Тезаурусное и нарративное понимание событий как проблема психологии человеческого бытия / В. Знаков // Методология и история психологии. – Вып. 3. – Том 5. – 2010. – С.105–119.
4. Колпакова М. Ю. Введение в диалогическую психологию / Марианна Юрьевна Колпакова. – М. : «Канон+» РООИ «Реабилитация», 2013. – 256 с.
5. Копьёв А. Ф. Концепция диалога М.М. Бахтина в её приложении к психологической практике : [Электронный ресурс] / А. Копьёв // Теория и методология. – Режим доступа:<psyjournals.ru/files/62955/kip_2013_koryov.pdf>.
6. Лапшина А. Ю. Коммуникативная ситуация нарративного интервью / Анастасия Юрьевна Лапшина : [Электронный ресурс]//Вестник СамГУ. 2008. №63. – Режим доступа:<<http://cyberleninka.ru/article/n/kommunikativnaya-situatsiya-narrativnogo-intervyu>>.
7. Леонтьев Д. А. Личностные изменения как результат жизнетворческой работы /Дмитрий Алексеевич Леонтьев, Алеся Евгеньевна Миюзова / Консультативная психология и психотерапия. – 2016. – Т. 24. – № 1. – С. 44–63.
8. Майленова Ф. Выбор и ответственность в психологическом консультировании / Фарида Габделхаковна Майленова. – М. : «КСП+», 2002. – 416 с.
9. Макадамс Д. П. Психология жизненных историй / Дэн Макадамс [пер. англ.] // Методология и история психологии. – 2008. – Т.3. – Вып.3. – С.135–166.
10. Максимов А. М. Общение : в поисках общего / Андрей Маркович Максимов. – СПб. : Питер, 2013. – 208 с.
11. Максимов А. М. Психофилософия 2.0. Книга для тех, кто устал бояться / Андрей Маркович Максимов. – СПб. : Питер, 2014. – 288с.
12. Мерсиянова А. П. Основные признаки экзистенциального выбора : [Электронный ресурс] / А. П. Мерсиянова // Психология и педагогика. – 2009. – Режим доступа : <<http://cyberleninka.ru>>. – Мова рос.
13. Низовских Н. А. Человек как автор самого себя: психосемантическое исследование личностного саморазвития : монография / Нина Аркадьевна Низовских. – М.-Берлин : Директ-Медиа, 2014. – 405 с.
14. Основные технологии психологического консультирования : [Электронный ресурс]. – Режим доступа:<<http://www.psychologos.ru/articles/view>>.

15. Психология индивидуальности: Новые модели и концепции / под научной редакцией Старовойтенко Е.Б. и Шадрикова В.Д. – М. : Московский психолого-социальный институт, 2009. – С.356–382.
16. Психологія: підруч. для студ. вищ. навч. закл. / Т. Б.Партико, С. Л. Грабовська, А. О. Вовк та ін.; за заг. ред. Т. Б. Партико. – К. : Ін Юре, 2014. – 664 с.
17. Розуміння та інтерпретація життєвого досвіду як чинник розвитку особистості : монографія / за ред. Н. В. Чепелевої. – Кіровоград : Імекс-ЛТД, 2013. – 276 с.
18. Рубштейн Н. Полный тренинг по развитию уверенности в себе. 73 упражнения, которые сделают вас абсолютно уверенным человеком / Н. Рубштейн. – М. : Эксмо, 2009. – 224 с.
19. Сахнова Е. Б. Жанр интервью и его модификации / Е. Б. Сахнова // Известия Саратовского университета. Нов. сер. Сер. Филология. Журналистика. – 2013. – Т. 13. – Вып. 4. – С.98–103.
20. Современный психологический словарь / под ред. Б. Г. Мещерякова, В. П. Зинченко. – СПб. : Прайм-ЕВРОЗНАК, 2006. – 490 с.
21. Хамітов Н. Історія філософії. Проблема людини та її меж [навч. посібн.] / Н. Хамітов, Л. Гармаш, С. Крилова. – К. : Наукова думка, 2000. – 271 с.
22. Человек, субъект, личность в современной психологии. Материалы Международной конференции, посвященной 80-летию А. В. Брушлинского. Том 1 / отв. ред. А. Л. Журавлев, Е. А. Сергиенко. – М. : Изд-во «Институт психологии РАН», 2013. – 584 с.
23. Штепа О. С. Магістральні механізми актуалізації психологічних ресурсів / Олена Станіславівна Штепа // Проблеми сучасної психології : Збірник наукових праць Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка, Інституту психології імені Г. С. Костюка НАПН України / за ред. С. Д. Максименка, Л. А. Онуфрієвої. – Вип.33. – Кам'янець-Подільський : Аксіома, 2016. – С.584–600.

Spysok vykorystanyh dzherel

1. Bjudzhtental Dzhejms F. Predatel'stvo chelovechnosti: missija psihoterapii po vosstanovleniju nashej utrachennoj identichnosti : [Elektronnij resurs] / Dzhejms F. Bjudzhtental

- [per. s angl.] // Jevoljucija psihoterapii: V 3-h t. – M. : «Klass», 1998. – T.3. – S.180–207. – Rezhim dostupu:<http://psylib.org.ua/books/_bugen01.htm>.
2. Dide Zh. Filosofskij slovar [per. s fr.] / Zhjulia Dide. – M. : Mzhdunar. Otnoshenija, 2000. – 544 s.
 3. Znakov V. V. Tezaurusnoe i narrativnoe ponimanie sobytij kak problema psihologii chelovecheskogo bytija / V. Znakov // Metodologija i istorija psihologii. – Vyp. 3. – Tom5. – 2010. – S.105–119.
 4. Kolpakova M. Ju. Vvedenie v dialogicheskiju psihologiju / Marianna Jurevna Kolpakova. – M. : «Kanon+» ROOI «Reabilitacija», 2013. – 256 s.
 5. Kopjov A. F. koncepcija dialoga M.M. Bahtina v ee prilozhenii k psihologicheskoj praktike / A. Kop'ev // Teorija i metodologija [Elektronnij resurs]. – Rezhim dostupu:<psyjournals.ru/files/62955/kip_2013_kopyov.pdf>.
 6. Lapshina A. Ju. Kommunikativnaja situacija narrativnogo intervju : [Elektronnij resurs] / Anastasija Jur'evna Lapshina // Vestnik SamGU. 2008. №63. – Rezhim dostupu:< <http://cyberleninka.ru/article/n/kommunikativnaya-situatsiya-narrativnogo-intervyu>>.
 7. Leontev D. A. Lichnostnye izmenenija kak rezultat zhiznetvorcheskoj raboty / Dmitrij Alekseevich Leontev, Alesja Evgen'evna Mijuzova / Konsultativnaja psihologija i psihoterapija. – 2016. – T. 24. – № 1. – S. 44–63.
 8. Majlenova F. Vybor i otvetstvennost v psihologicheskom konsultirovanii / Farida Gabelhakovna Majlenova. – M. : «KSP+», 2002. – 416 s.
 9. Makadams D. P. Psihologija zhiznennyh istorij / Djen Makadams [per. angl.] // Metodologija i istorija psihologii. – 2008. – T.3. – Vyp.3. – S.135–166.
 10. Maksimov A. M. Obshhenie : v poiskah obshhego / Andrej Markovich Maksimov. – SPb. : Piter, 2013. – 208 s.
 11. Maksimov A. M. Psihofilosofija 2.0. Kniga dlja teh, kto ustal bojat'sja / Andrej Markovich Maksimov. – SPb. : Piter, 2014. – 288 s.
 12. Mersijanova A. P. Osnovnye priznaki jekzistencijalnogo vybora / A. P. Mersijanova // Psihologija i pedagogika. – 2009 [Elektronnij resurs]. – Rezhim dostupu : <<http://cyberleninka.ru>>.
 13. Nizovskih N. A. Chelovek kak avtor samogo sebja: psiho-semanticeskoe issledovanie lichnostnogo samorazvitija :

- monografija / Nina Arkad'evna Nizovskih. – M.-Berlin : Direkt-Media, 2014. – 405 s.
14. Osnovnye tehnologii psihologicheskogo konsultirovaniya [Elektronnij resurs]. – Rezhim dostupu: <<http://www.psychologos.ru/articles/view>>.
 15. Psihologija ndividualnosti: Novye modeli i koncepcii / pod nauchnoj redakciej Starovojtenko E.B. i Shadrikova V.D. – M. : Moskovskij psihologo-socialnyj institut, 2009. – S.356–382.
 16. Psykholohiya: pidruch. dlya stud. vyshch. navch. zakl. / T. B. Partyko, S. L. Hrabovska, A. O. Vovk ta in.; za zah. red. T. B. Partyko. – K. : In Yure, 2014. –664 s.
 17. Rozuminnya ta interpretatsiya zhyttyevoho dosvidu yak chynnyk rozvytku osobystosti : monohrafiya / za red. N. V. Chepelyevoyi. – Kirovohrad : Imeks-LTD, 2013. – 276 s.
 18. Rubshtejn N. Polnyj trening po razvitiju uverennosti v sebe. 73 uprazhnenija, kotrye sdelayut vas absoljutno uverennym chelovekom / N. Rubshtejn. – M. : Jeksmo, 2009. – 224 s.
 19. Sahnova E. B. Zhanr intervju i ego modifikacii / E. B. Sahnova // Izvestija Saratovskogo universiteta. Nov. ser. Ser. Filologija. Zhurnalistika. – 2013. – T. 13. – Vyp. 4. – S.98–103.
 20. Sovremennyj psihologicheskij slovar / pod red. B. G. Meshherjakova, V. P. Zinchenko. – SPb. : prajm-EVROZNAK, 2006. – 490 s.
 21. Khamitov N. Istoriya filosofiyi. Problema lyudyny ta yiyi mezh [navch. posibn.] / N. Khamitov, L. Harmash, S. Krylova. – K. : Naukova dumka, 2000. – 271 s.
 22. Chelovek, subekt, lichnost v sovremennoj psihologii. Materialy Mezhdunarodnoj konferencii, posvjashhennoj 80-letiju A. V. Brushlinskogo. Tom 1 / otv. red. A. L. Zhuravlev, E. A. Sergienko. – M. : Izd-vo «Institut psihologii RAN», 2013. – 584 s.
 23. Shtepa O. S. Mahistralni mekhanizmy aktualizatsiyi psykholohichnykh resursiv / Olena Stanislavivna Shtepa // Problemy suchasnoyi psykholohiyi : Zbirnyk naukovykh prats Kamyanets-Podilskoho natsional'noho universytetu imeni Ivana Ohiyenka, Instytutu psykholohiyi imeni H. S. Kostyuka NAPN Ukrayiny / za red. S. D. Maksymenka, L. A. Onufriyevoyi. – Vyp.33. – Kamyanets-Podilskyy : Aksioma, 2016. – S.584–600.

O.S. Shtepa. The contents and principles of psychological «actualizing interview». Personality is interpreted from the perspective of psycho-

logical hermeneutics as a «discursive personality», which is the carrier of a real life experience and the subject of social interactions, it is characterized by a «discursive subjectivity», i.e. the ability to express itself in a text and as a text or narrative. Based on the literature data concerning the complication of reconstruction of Self-discourse of a personality under the present stagnant experience, we made an assumption that the consequence of the problematic flow of the Self-discourse is the loss of a person's (co-)author's position in his own life story and it threatens the constructiveness of a person's identity.

We assumed that there is a possibility of extrapolating the principle of journalism of increasing a reader's interest in some information by presenting it in a form of an interview on the application of psychological «actualizing interview» aiming at reviving a personality's Self-text. The actualization is considered in line with the metaanthropology as the orientation of a personality on the creative development and as a relationship with Other as with a unique person. The purpose of the psychological «actualizing interview» we stated to be the organization of process of self-analysis for creation the reasons of realization themselves reflection experience. The main principles of psychological «actualizing interview» were defined to be the following: the support of a human's confidence in its own uniqueness, the transformation of the relationship to the internal barriers as to a possible support, the resolution of conflicts in a peaceful way, namely: the wording of the task of self-development, determination of significance for the other in modus of service. The result of actualizing, which is aimed at the psychological resources of the personality, is the author's position of a person relative to truth.

Key words: psychological «actualizing interview», Self-discourse of a personality, balancing the aspects of an experience, the position of a personality toward truth, uniqueness, relation to the internal barriers, the balance of the responsibility and the freedom, conflicts of a person's life story.

Received July 16, 2016

Revised September 08, 2016

Accepted October 09, 2016